

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2089, fremsættelsen i tidenden sp. 4451).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Med dette lovforslag har den højtærede boligminister meget hurtigt imødekommet et ønske fra det folketingsudvalg, der for kort tid siden behandlede et lovforslag om statsgaranti for en ny 6 pct.s serie indenfor husmandskreditforeningerne.

Den foreslåede forhøjelse af lånegrænsen går ud på, at der i landbrugsejendomme kan udlånes indtil 25 000 kr. mod i øjeblikket 19 600 kr., altså en forhøjelse på 5 400 kr. Umiddelbart må denne forhøjelse forekomme tilfredsstillende, men man indfører imidlertid en ny bestemmelse om, at denne lånegrænse skal gælde 4 pct.s lån og sådan, at lånegrænsen nedsættes for hver halve procent, renten forhøjes. Det vil betyde, at grænsen for et 5 pct.s lån vil blive 22 100 kr. og for et 5½ pct.s lån 20 800 kr. Jeg tror i og for sig ikke, det bryder med den hidtidige praksis, men når jeg har visse betænkkeligheder ved det, skyldes det, at man ved denne grænse vil have svært ved, for ikke at sige vil være afskåret fra, at finansiere de ældre statshusmandsbrug ved ejerskitte, hvor statslånene, grundet på køberens manglende kvalifikationer i forhold til statshusmandsloven, bliver opsagt. Man må her tage i betragtning, at finansministeriet på dette område i mange år har fulgt en ret skarp linie, hvilket vel må anses for rimeligt, men der skal jo finansieres på anden måde. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at det i mange tilfælde drejer sig om et byggelån varierende fra 8 000 kr. til 12 000—15 000 kr., hvor der forud findes en jordrenteforpligtelse eller et jordkøbslån af nogenlunde samme størrelse, det vil sige ca. 25 000—30 000 kr.; det vil, når kurserne tages i betragtning, betyde, at disse jævnt gode husmandsbrug vanskeligt kan finansieres af husmandskreditforeningerne.

Forhøjelsen af lånegrænsen for beboelses-

huse må vel i noget højere grad ses som et forretnings spørgsmål, men naturligvis må man også tage dette i betragtning. Husmandskreditforeningen har jo sine opgaver, men også sine bremseklodser. Foreningen har f. eks. gennem årene givet lån i mange gamle boliger rundt om i landet, lån, hvis størrelse går helt ned til 1 000—1 500 kr. Det er klart, at sådanne små lån er ret dyre at administrere, hvorfor det også er nødvendigt, at der er en rimelig mulighed i det nye byggeri.

Jeg nævnte før bremseklodser. Jeg tænker her på, at husmandskreditforeningerne ikke er i stand til at give lån f. eks. i en boligforenings rækkehuse, hvis disse opføres på samme matrikelnummer uden særskilt matrikulering af hver enkelt grund.

Jeg er såvel for beboelseshuse som for landbrugsejendomme lidt betænkelig ved regulering udfra 4 pct.s grænsen, ikke mindst fordi man i boligstøtteleven for kap. V. A.-huses vedkommende bruger 4½ pct.s lån som udgangspunkt. Jeg tør ikke indestå for, at de beregninger, jeg her har, er 100 pct. rigtige, men de 18 000 kr. i 4 pct.s serie skulle i 5 pct. give en lånegrænse på 15 900 kr. efter lovforslaget. Ved den regulering, der efter den nugældende lov skulle finde sted den 1. april 1957, skulle 4 pct.s serien give en lånegrænse på 16 100 kr.

Der er altså forskellige ting, som jeg mener man bør se på i et udvalg. Noget peger i hvert fald i retning af, at de foreslåede lånegrænser er lige lave nok.

Jeg skal herefter gøre et par enkelte bemærkninger til de andre ændringer, som foreslås i kreditforeningsloven. Den udvidelse af Københavns kreditforenings arbejdsområde, som foreslås, finder jeg helt naturlig. Denne kreditforenings væsentligste opgave er jo finansiering af det store byggeri, et byggeri, der i de omhandlede kommuner i de allerseneste år har været ude for en kæmpeudvikling, en udvikling, der i høj grad har beskæftigelsesmæssig tilknytning til Storkøbenhavn.

Lad mig endelig om det tredje spørgsmål: slettelse af udlånsgrænsen for den industrielle kreditforening, sige, at det forbavser mig egentlig, at man hidtil har haft en sådan grænse. Jeg er nemlig helt enig med handelsministeriet, når det siges i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, at